

חוק הרשויות המקומיות (גמלאות לראש רשות וסגניו) (תיקון),
התשמ"א—1981 *

הוספת סעיפים
א5 — 25

1. אחרי סעיף 5 לחוק הרשויות המקומיות (גמלאות לראש רשות וסגניו), התשל"ז—
1977, יבוא:

א5. (א) הורשע ראש רשות בעבירה פלילית וקבע בית המשפט, לבקשת היועץ המשפטי לממשלה או נציגו שהוגשה לפני מתן גזר הדין, שיש עם העבירה קלון, רשאי בית המשפט להחליט שראש הרשות לא יהיה זכאי לגמלה, כולה או מקצתה, לצמיתות או לתקופה שיקבע בית המשפט, ורשאי הוא לחייב את ראש הרשות להחזיר לרשות המקומית גמלה שקיבל ממנה, כולה או מקצתה.

"שילת זכות
לגמלה

(ב) נשללה גמלה של ראש רשות כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט ששלל את הגמלה להורות שהגמלה שנשללה תשולם, כולה או מקצתה, למי שראש הרשות חייב. בפרנסתם, כפי שיוורה בית המשפט.

(ג) נפטר ראש הרשות בתקופת שלילת גמלתו כאמור בסעיף קטן (א), יהיו שאיריו זכאים לקבל גמלה בשיעור שראש הרשות היה זכאי לה אילו לא השלילה, וזולת אם קבע בית המשפט ששלל את הגמלה, על פי בקשת הרשות המקומית, שהחלטת השלילה תעמוד בתקפה.

ב5. (א) הרואה עצמו מקופח בהחלטה בדבר זכותו לגמלה ושיעורה או לתשלומים אחרים ושיעוריהם לפי חוק זה, למעט החלטה לפי סעיף א5, רשאי לערער עליה לפני בית המשפט המחוזי.

ערעור

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את המועד להגשת ערעור לפי סעיף זה ואת סדרי הדין בו.

ג5. (א) היה המקרה שחייב רשות מקומית בתשלום גמלה לפי חוק זה משמש עילה גם לחייב צד שלישי בתשלום פיצויים לאותו זכאי לפי פקודת הגזיקין [נוסח חדש]² (להלן — פקודת הגזיקין), או חוק פיצויים לגפגעי תאונות דרכים, התשל"ה—1975³ (להלן — חוק תאונות דרכים), רשאית הרשות המקומית לתבוע מאותו צד שלישי פיצוי על הגמלה ששילמה או שהיא עתידה לשלם, עד שיעור הפיצויים שחייב בהם הצד השלישי.

תביעות נגד
צד שלישי

(ב) הזכאי לגמלה לפי חוק זה חייב להושיט כל עזרה ולעשות כל פעולה סבירה כדי לסייע לרשות המקומית במימוש זכותה לפי סעיף זה, ולא יעשה כל פעולה העלולה לפגוע בזכויות הרשות המקומית לפי סעיף זה או למנוע בעד מימושה; עבר הזכאי לגמלה על איסור לפי סעיף

* נתקבל בכנסת ביום י"א באדר ב' התשמ"א (17 במרס 1981); הצעת החוק ודברי הסבר טורסמו בה"ח 1485, התשמ"א, עמ' 24.

1 ס"ח התשל"ז, עמ' 77.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 10, עמ' 266.

3 ס"ח התשל"ה, עמ' 234.

זה, או לא עשה את המוטל עליו לפיו, רשאית הרשות המקומית לשלול ממנו את הזכות לגמלה, כולה או מקצתה.

(ג) (1) היתה הרשות המקומית חייבת בפיצויים האמורים, הברירה בידי הזכאי לבחור בגמלה או בפיצויים.

(2) הגיש הזכאי תובענה לפי פקודת הנוזיקין או לפי חוק תאונות דרכים נגד הרשות המקומית, תהיה הברירה כאמור בפסקה (1) בידו עד לאחר מתן פסק דין שאין עליו ערעור, ובפסק דין שיש עליו ערעור ולא הוגש — עד לאחר תום תקופת הערעור.

(ד) לענין סעיף 86 לפקודת הנוזיקין רואים גמלה לפי חוק זה כזכות הנובעת מחוזה.

(ה) שיטת ההיוון של קצבאות שנקבעה לפי סעיף 9(3), כוחה יפה גם לענין סעיף זה.

2. בסעיף 14 לחוק שירותי הדת היהודיים [נוסח משולב], התשל"א—1971 —

תיקון חוק
שירותי הדת
היהודיים

(1) בפסקה (3), אחרי "שירות ועבודה בשכר" יבוא "ברשות, במדינה או באחד ממוסדותיה או מפעליה, ברשות מקומית או במוסדות ציבור אחרים שייקבעו וכן";

(2) פסקאות (6) ו-(7) יסומנו (11) ו-(12), ולפניהן יבוא:

"(6) בסעיף 5א(א), במקום "הרשות המקומית" קרי "הרשות";

(7) בסעיף 5א(ג), במקום "הרשות המקומית" קרי "הרשות";

(8) בסעיף 5ג(א), במקום "רשות מקומית" ו"הרשות המקומית" קרי "רשות" ו"הרשות";

(9) בסעיף 5ג(ב), במקום "הרשות המקומית" ו"הרשות המקומית" פעמיים, קרי "הרשות" ו"הרשות" פעמיים;

(10) בסעיף 5ג(ג), במקום "הרשות המקומית" פעמיים קרי "הרשות" פעמיים.

משה נסים
שר המשפטים

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

4 ס"ח התשלי"א, עמ' 130; התשל"ח, עמ' 104.